

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
ЮМРУКЪТ НА
СЧЕТОВОДИТЕЛЯ
ПИЕСА

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

(Може да се играе вместо „Заговорът на императрицата“)

ПРОЛОГ

Вратата с надпис „Мъжка тоалетна“ в управлението на Усурийската жп линия в гр. Хабаровск се затръшна, излезе помощник–главният счетоводител Жуков, закопча китела, отиде при пазачката и я фрасна с юмрук, произнасяйки следната кратка реч:

— Не чети книги по време на дежурство! Не чети! Това не е работа за пазачки, ами гледай какво става в тоалетната! В тоалетната!

Пазачката е дребна риба: бият ли я, може само да се развика.

Пазачката точно това направи. И от всички страни се струпа народ.

— Оплачи се в месткома, лелко — викаше ядосаният народ.

И лелката се оплака.

МЕСТКОМОВСКИЯ СЪД

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

Шмонин, председател на месткома (грим за средна възраст, сиво панталонче, обувки с връзки, израз на лицето умен).

Гудзенко, член на месткома (грим обикновен, в погледа силно съчувствие на компартията, на гърдите — отляво два портрета, отдясно — значките на Доброхим и Доброфлот, а в джоба книгата „Приятел на децата“).

Жуков, ударилият, симпатичен.

Пазачка, обикновена, със забрадка.

Публика — статисти от месткома.

Сцена — помещението на месткома.

Шмонин (*звъни със звънчето*). Тихо! И тъй, скъпи другари, пред нас е фактът, че нашият уважаем счетоводител Жуков бил уж набил пазачката Токаръова.

Пазачка. Как тъй „уж“, като съм насинена!

Шмонин. На вас после ще ви дадем думата. Ще ви помоля да помълчите. Скрийте си синината в джоба.

Пазачката ридае.

Публиката ѝ съчувства.

Шмонин. Ти-хо! И тъй, граждани, да разгледаме горепосоченото прескръбно явление в нашия бит. Какво възниква пред нас? Възниква въпросът — кой бързатко е написал на нашата пазачка заявлението до месткомовския съд?

Публиката е изумена.

Шмонин. Коя е тая писарушка, дето сее смут в Съветската държава, насъсквайки една част от народонаселението срещу друга? Е—е?

Пазачка. Вас к'во ви засяга кой го е писал? Той ме наби и толкоз.

Публиката бръмчи.

Шмонин. Моля да не бръмчите! Отговори на съда, лелко! Кой го написа?

Пазачка (*упорства*). Няма да кажа!

Шмонин (*зловещо*). Лелко, внимавай! Със съда говориш. Кой го написа?

Пазачка. С огън да ме горите, пак няма да кажа.

Публиката (*шепнешком*). Рабкорът Кузкин й го написа. Лелко, не издавай другаря!

Глас откъм балкона. Лелко Токарьова, дръж се! Не издавай рабкора — ще го изядат!

Пазачка. И да ме мъчите, пак няма да кажа.

Глас откъм балкона. Браво, Токарьова.

Шмонин. Кой вдига бунт на балкона? Изхвърлете тоя подстрекател! (*На пазачката*) Значи няма да кажеш?

Пазачка. Няма.

Публиката. Браво!

Шмонин (*тихо на Гудзенко*). Виж я ти тая женска — желязна. (*Високо*) Добре де, ние и без теб ще го открием тоя субект, дето внася разкол в учреждението. Ще види той! Е, добре. Минаваме нататък. Другарката Токарьова заявява, че другарят Жуков я е набил. Ами какво толкова, другари? Разбирам Токарьова да беше интелигентна дама, графиня или княгиня, тогава друга работа. Да напердашиш със счетоводителски юмруци графинята по муцуната, наистина не върви. Дамата може да припадне. Но понеже става дума за пазачка — ами то голяма работа, тъй де!

Публика. Брей, виж го ти как отсъди!

Шмонин. Давам думата на защитника на другаря Жуков, уважаемия другар Гудзенко.

Гудзенко (*оправя си куртката*). Да погледнем на факта от медицинска гледна точка. Тук чувам: Жуков я ударил, Жуков я набил и прочее... Но я го погледнете този Жуков (*всички гледат с любопитство Жуков*). Вижте го колко е мършав, хилав, та той е с единия крак в гроба...

Жуков (*обидено*). Ти си вече в гроба, внимавай какви ги дрънкаш!

Гудзенко. Пардон! Изобщо Жуков е интелигентен човек, съзнателна личност, той даже е абониран за вестник, може ли той истински да удари? А сега вижте пазачката (*всички гледат с любопитство пазачката*). Това пред нас какво е? Физиономия... (*Разперва ръце на цял аршин*). Ей такава физиономище! Ами ръцете! Краката! Не жена, а същински чугунен паметник. Бе нея, ако я удариш с юмрук, юмрукът ти ще окапе. Нея с ръжен трябва да я бият! Та каква вреда може да ѝ е причинил той?

Пазачка. Синьо петно имам.

Шмонин. Че притисни към петното петак, и докато се усетиш, вече го няма. И така, съдът се оттегля за съвещание. (*Излиза с Гудзенко и пак с Гудзенко се връща.*) Тишина! Съдът взе решение (*тържествено*): предвид на това, че Жуков не е нанесъл на Токаръова кой знае каква повреда, Токаръова да се смята за небита. На Жуков месткомът да му изкаже порицание, но, като се има предвид интелигентността на Жуков и хилавото му телосложение, порицанието да се смята петнайсет години условно. Жуков да се глоби един меден петак в полза на Токаръова, за да го притисне тя към синината, при условие, когато ѝ мине, да върне на Жуков петака с лихвите. Съдът приключи!

Глас откъм балкона (*сред общия шум*). Лелко Токаръова, оплачи се в народния съд! Това е безобразие!

(*Шум*)

Завесата пада.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.